

Tin Lành Theo Ma-thi-ơ (30)

Kiêng Ăn

Ma-thi-ơ 6:16 – 18

Bài giảng của Bà Mục Sư Châu Huệ Hiền

Trong bài giảng trước, tôi đã giải thích câu Ma-thi-ơ 6:13. Còn hai câu 14 và 15 đã được giải thích trong bài giảng “Xin Tha Nợ Cho Chúng Tôi,” cho nên, tôi nhảy qua 2 câu này. Hôm nay chúng ta tra khảo đoạn Kinh Thánh Ma-thi-ơ 6:16 – 18:

Ma-thi-ơ 6:16 – 18 ¹⁶ Khi các người kiêng ăn, đừng để mặt mũi âm đảm như bọn đạo đức giả; vì họ làm mặt xấu hầu cho người ta thấy họ kiêng ăn. Quả thật, ta nói cùng các người, họ đã nhận đủ phần thưởng của mình rồi. ¹⁷ Nhưng khi người kiêng ăn, hãy xức dầu trên đầu, và rửa mặt, ¹⁸ hầu cho người ta không thấy người đang kiêng ăn, nhưng chỉ Cha người là Đấng ở nơi kín đáo nhìn thấy mà thôi; và Cha người nhìn thấy trong nơi kín đáo sẽ thưởng cho người.

Trong Ma-thi-ơ 6:2 và Ma-thi-ơ 6:5, Chúa Giê-su dạy rằng khi chúng ta bố thí cho kẻ nghèo hay cầu nguyện, chúng ta không nên cố ý làm trước mặt thiên hạ hầu cho mọi người đều khen ngợi mình (xin đọc 2 bài giảng “Bố Thí Cho Kẻ Nghèo” và “Cầu Nguyện” để hiểu rõ lời giải thích).

Trong đoạn Kinh Thánh trên Ma-thi-ơ 6:16 – 18 Chúa Giê-su dạy bảo chúng ta đừng bắt chước bọn đạo đức giả, họ cố ý làm mặt xấu để tỏ cho người ta biết rằng họ đang kiêng ăn. Tại vì họ muốn được người ta khen ngợi, cho nên phần thưởng của họ chính là khen ngợi của người đời, nhưng họ sẽ không nhận được phần thưởng của Chúa Trời. Ngược lại, khi chúng ta kiêng ăn, chúng ta đừng để cho người ta biết mình đang kiêng ăn, mà chỉ có Cha ở trên trời biết thôi. Cha là Đấng ở nơi kín đáo, Ngài sẽ thưởng cho ta.

Để hiểu rõ ý nghĩa đoạn Kinh Thánh này, đầu tiên chúng ta phải tìm hiểu ý nghĩa của sự kiêng ăn.

Ý Nghĩa Của Sự Kiêng Ăn

1. Kiêng ăn là để bày tỏ sự tự hạ mình xuống trước mặt Chúa Trời

Kiêng Ăn

1 Các Vua 21:27 – 29 ²⁷ Khi A-háp nghe những lời đó, thì vua xé quần áo mình, mặc vải thô và kiêng ăn, nằm trên vải thô và bước đi thiếu não. ²⁸ Bây giờ, có lời của Gia-vê đến với Ê-li, người Thi-sê-be rằng: ²⁹ “Người có thấy A-háp đã tự hạ mình xuống trước mặt ta chăng? Bởi vì người tự hạ mình xuống trước mặt ta, ta sẽ không giáng tai họa xuống trong đời nó; nhưng trong đời con nó, ta sẽ giáng tai họa xuống trên nhà nó.”

A-háp là vua của nước Y-sơ-ra-ên, vua nghe lời của vợ mình đi thờ pho tượng thần giả và làm nhiều việc gian ác. Chúa Trời Gia-vê sai tiên tri Ê-li khiển trách vua và cảnh cáo vua rằng Chúa Trời sẽ giáng tai họa lớn trên vua, Ngài sẽ diệt khỏi mọi người nam trong nhà của vua. Khi vua A-háp nghe những lời ấy, vua xé quần áo mình, mặc vải thô và kiêng ăn, nằm trên vải thô và bước đi thiếu não. Khi Chúa Trời Gia-vê thấy vậy, Ngài nói rằng A-háp đã tự hạ mình xuống trước mặt Ngài, cho nên Ngài sẽ không giáng tai họa xuống trong đời của A-háp, nhưng Ngài sẽ giáng tai họa xuống trong đời con của nó.

Đoạn Kinh Thánh này chỉ ra rằng kiêng ăn là để bày tỏ sự tự hạ mình xuống trước mặt Chúa Trời.

2. Kiêng ăn là liên quan đến ăn năn hối cải

Nê-hê-mi 9:1 – 2 ¹ Ngày hai mươi bốn tháng ấy, dân Y-sơ-ra-ên nhóm lại, kiêng ăn, quần vải thô và rải bụi đất. ² Dòng dõi của Y-sơ-ra-ên phân rẽ với những người ngoại, họ đứng dậy xưng tội lỗi mình và sự gian ác của tổ phụ mình.

Khi người dân Y-sơ-ra-ên thấy rõ tội lỗi trầm trọng của mình, họ kiêng ăn, quần vải thô là để tự trừng phạt chính mình, rải bụi đất trên đầu là để nhấn mạnh về sự đau buồn trong lòng; rồi họ phân rẽ chính mình với những người ngoại, tức là những người không tin vào Chúa Trời Gia-vê, họ đứng dậy xưng tội lỗi của mình và sự gian ác của tổ phụ mình.

Giô-ên 2:12 ¹² Gia-vê tuyên bố rằng: “Bây giờ hãy hết lòng trở về cùng ta, kiêng ăn, khóc lóc và buồn rầu.”

Đoạn Kinh Thánh này chỉ ra rằng kiêng ăn là dính liền với hết lòng trở về cùng Chúa Trời Gia-vê, ấy chính là sự ăn năn hối cải.

Hai đoạn Kinh Thánh trên Nê-hê-mi 9:1 – 2 và Giô-ên 2:12 chỉ ra rằng kiêng ăn là liên quan đến ăn năn hối cải. Khi người dân Y-sơ-ra-ên nhận thấy mình đã phạm tội lỗi trầm trọng, thì họ kiêng ăn và ăn năn hối cải tội lỗi của mình.

3. Kiêng ăn là liên quan đến khẩn thiết cầu xin bảo hộ của Chúa Trời

E-xơ-ra 8:21 – 23 ²¹ Tại đó, gần bên sông A-ha-va, tôi tuyên bố kiêng ăn để chúng tôi tự hạ mình xuống trước mặt Chúa Trời chúng tôi, và cầu xin Ngài ban cuộc hành trình bình yên cho chúng tôi, con cái chúng tôi, và mọi tài sản chúng tôi. ²² Tại vì tôi lấy làm ngượng không dám cầu xin vua cho quân đội và kỵ binh để bảo vệ chúng tôi khỏi kẻ thù nghịch trong lúc đi đường, vì chúng tôi có nói với vua rằng: “Tay của Chúa Trời chúng tôi là tốt cho mọi người tìm cầu Ngài, nhưng quyền năng và thịnh nộ của Ngài là nghịch với mọi người từ bỏ Ngài.” ²³ Vì thế chúng tôi kiêng ăn và tìm cầu Ngài về điều ấy, và Ngài nhận lời cầu xin của chúng tôi.

Đầu tiên tôi giải thích bối cảnh của đoạn Kinh Thánh này. Vào năm 586 trước công lịch, nước Giu-đa bị đại cường quốc Ba-by-lôn tiêu diệt, người dân Giu-đa bị đày qua nước Ba-by-lôn. Về sau nước Ba-by-lôn bị đại cường quốc khác Phe-rơ-sơ tiêu diệt. Bắt đầu từ khoảng năm 538 trước công lịch, ông vua nước Phe-rơ-sơ cho phép người dân Giu-đa lần lượt trở về quê hương để xây dựng lại thành Giê-ru-sa-lem và Đền Thánh. Khi A-ta-xét-xơ làm vua của nước Phe-rơ-sơ, vào khoảng năm 458 trước công lịch, vua cho phép E-xơ-ra cùng các thầy tế lễ và người Lê-vi trở về Giê-ru-sa-lem. E-xơ-ra là một thầy tế lễ và thầy thông giáo. Vua còn ban cho họ nhiều vàng, bạc và các đồ vật quý giá để dâng cho Đền Thờ của Chúa Trời ở Giê-ru-sa-lem. Tại vì E-xơ-ra đã nói với vua rằng tay của Chúa Trời sẽ phù hộ mọi người tìm cầu Ngài, người lấy làm ngượng không dám xin vua cho quân đội và kỵ binh để bảo vệ họ trên đường về nước. Cho nên E-xơ-ra yêu cầu mọi người phải kiêng ăn để tự hạ mình xuống trước mặt Chúa Trời, cầu xin Ngài bảo vệ họ cùng tài sản của họ và ban cho một cuộc hành trình bình yên.

Trong đoạn Kinh Thánh trên, kiêng ăn là liên quan đến việc tự hạ mình xuống để cầu xin sự bảo hộ của Chúa Trời Gia-vê.

Ê-xơ-tê 4:3 ³ Trong mỗi một tỉnh, nơi nào mệnh lệnh và chiếu chỉ của vua đến, trong dân Giu-đa có than khóc, kiêng ăn, khóc lóc và kêu van; và nhiều người nằm trên vải thô và tro.

Kiêng Ăn

Tôi cũng phải giải thích bối cảnh của đoạn Kinh Thánh này. Khi A-suê-ru làm vua của nước Phe-rơ-sơ, một ông quan tên là Ha-man rất thù ghét người dân Giu-đa. Người tâu với vua A-suê-ru rằng dân tộc Giu-đa sống rải rác trong các tỉnh của nước Phe-rơ-sơ, dân này có những luật lệ khác hẳn các luật lệ của dân tộc khác, và họ không tuân theo luật lệ của vua; dân tộc Giu-đa thì không đem ích lợi gì cho ông vua cả. Người cầu xin vua A-suê-ru hãy tiêu diệt tất cả người Giu-đa trên khắp lãnh thổ của nước Phe-rơ-sơ. Ông vua phe chuẩn yêu cầu của Ha-man, cho phép người làm mọi việc theo như người muốn. Ha-man bèn triệu tập các vị thống đốc, các ông quan, và ban bố mệnh lệnh hãy tiêu diệt tất cả người Giu-đa trong nước vào ngày 13 tháng 12. Khi mệnh lệnh của vua truyền đến mọi nơi trong nước, người dân Giu-đa đều than khóc, kêu van và kiêng ăn.

Hai đoạn Kinh Thánh trên E-xơ-ra 8:21 – 23 và Ê-xơ-tê 4:3 chỉ ra rằng khi người dân Y-sơ-ra-ên gặp tai họa, họ kiêng ăn và khẩn thiết cầu xin Chúa Trời giải cứu họ.

4. Kiêng ăn là liên quan đến thờ phượng Chúa Trời và tìm cầu ý chỉ của Ngài

Công Vụ Các Sứ Đồ 13:2 – 3 ² Họ (các môn đồ) đang thờ phượng Chúa và kiêng ăn, thì Thánh Linh nói rằng: “Các người hãy dành riêng Ba-na-ba và Sau-lơ cho công việc mà ta đã kêu gọi họ.” ³ Sau khi đã kiêng ăn và cầu nguyện, họ đặt tay trên hai người, rồi phái họ đi.

Đoạn Kinh Thánh này chỉ ra rằng kiêng ăn là liên quan đến thờ phượng Chúa Trời và tìm cầu ý chỉ của Ngài trong việc thi hành công việc của Ngài.

Cuộc Sống Công Nghĩa Và Thái Độ Chính Xác Trong Việc Kiêng Ăn

Nhưng một mặt khác, muốn nài xin Chúa Trời tha tội, cầu khẩn sự bảo hộ của Ngài, tìm cầu ý chỉ của Ngài và thờ phượng Ngài thì cần phải sống theo lời dạy công nghĩa và có một thái độ chính xác, chứ không phải chỉ là kiêng ăn mà thôi:

Ê-sai 58:3 – 4 ³ “Tại sao chúng tôi kiêng ăn mà Ngài chẳng đoái xem? Chúng tôi tự hạ mình mà Ngài chẳng biết đến?” “Này, trong ngày kiêng ăn, các người cứ tìm kiếm điều mình ưa thích, và làm khổ mọi công nhân của người. ⁴ Này, các người kiêng ăn để tranh cãi và xung đột, nắm tay gian ác đánh nhau. Các người không thể kiêng ăn như hiện nay để tiếng kêu của các người được nghe thấy thấu nơi cao.”

Trong đoạn Kinh Thánh này, người dân Y-sơ-ra-ên tự nhủ rằng tại sao họ kiêng ăn và tự hạ mình xuống mà Chúa Trời không nhận lời cầu xin của họ, tựa như Ngài chẳng nhìn thấy và chẳng biết đến vậy. Rồi Chúa Trời khiển trách họ rằng một mặt họ kiêng ăn, nhưng mặt khác họ cứ tìm kiếm điều mình ưa thích, họ làm những chuyện tội lỗi như: làm khổ công nhân của mình, tranh cãi nhau, xung đột nhau đến nỗi đánh nhau. Ngài nói rằng khi họ kiêng ăn như thế thì Ngài không nhận lời kêu cầu của họ.

1 Sa-mu-ên 7:3 – 6 ³ Sa-mu-ên nói cùng toàn dân Y-sơ-ra-ên rằng: “Nếu các người hết lòng trở về cùng Gia-vê, các người phải loại bỏ các thần giả của người ngoại và pho tượng Át-tạt-tê ở giữa các người, hướng lòng về Gia-vê, chỉ phụng sự một mình Ngài mà thôi; và Ngài sẽ giải cứu các người khỏi tay của người Phi-li-tin.” ⁴ Các con của dân Y-sơ-ra-ên bèn loại bỏ những hình tượng của Ba-anh và của Át-tạt-tê, chỉ phụng sự một mình Gia-vê mà thôi. ⁵ Sa-mu-ên nói rằng: “Hãy tập hợp toàn dân Y-sơ-ra-ên tại Mích-ba, và ta sẽ cầu nguyện cùng Gia-vê cho các người.” ⁶ Dân chúng tụ họp tại Mích-ba, múc nước và đổ ra trước mặt Gia-vê. Trong ngày đó họ kiêng ăn và nói rằng: “Chúng tôi đã phạm tội nghịch với Gia-vê.” Sa-mu-ên xét xử dân Y-sơ-ra-ên tại Mích-ba.

Trong đoạn Kinh Thánh này, tiên tri Sa-mu-ên nói rằng nếu người dân Y-sơ-ra-ên muốn cầu xin Chúa Trời giải cứu họ khỏi tay của kẻ thù địch thì họ phải hết lòng trở về cùng Chúa Trời Gia-vê, loại bỏ các thần giả pho tượng, hướng lòng về Gia-vê, chỉ phụng sự một mình Ngài mà thôi. Dân chúng làm theo đúng lời dạy của Sa-mu-ên. Họ múc nước đổ ra trước mặt Gia-vê, ấy là một hành động từ bỏ chính mình. Rồi họ kiêng ăn, xưng tội lỗi của mình.

Đoạn Kinh Thánh này chỉ ra rằng kiêng ăn phải đi chung với xưng tội và hành động quả quyết từ bỏ tội lỗi của mình.

Sự Kiêng Ăn Chân Chính

Bây giờ chúng ta tổng hợp lại tất cả những đoạn Kinh Thánh ở trên. Kiêng ăn là bày tỏ sự tự hạ mình xuống trước mặt Chúa Trời. Cho nên người dân Y-sơ-ra-ên kiêng ăn khi họ cầu khẩn Chúa Trời tha thứ tội lỗi của họ, nài xin Ngài giải cứu họ, hoặc tìm cầu ý chỉ của Ngài và thờ phượng Ngài. Nhưng sự kiêng ăn phải kèm theo một cuộc sống công nghĩa và lòng thương xót cho người nghèo, và lời cầu khẩn của chúng ta mới được Chúa Trời nhận. Ngược lại, nếu chúng ta chỉ kiêng ăn thôi mà không ăn năn hối cải, không vâng giữ lời của Chúa Trời, không thương xót cho kẻ nghèo khổ thì Ngài hẳn không nhận lời cầu nguyện của chúng ta.

Kiên Ăn

Kiên ăn là bày tỏ sự tự hạ mình xuống trước mặt Chúa Trời. Bọn đạo đức giả muốn cho thiên hạ biết rằng họ đang kiên ăn, tại vì họ muốn được người đời khen ngợi. Đó là thái độ trái ngược hẳn với sự tự hạ mình xuống. Bởi vậy Chúa Giê-su dạy bảo chúng ta đừng làm như họ.

Tại vì Chúa Trời là ở nơi kín đáo (xin đọc câu Ma-thi-ơ 6:18 ở trên), nếu chúng ta muốn tìm cầu Ngài thì chúng ta phải kiên ăn một cách kín đáo, có nghĩa là đừng để cho người ta biết mình đang kiên ăn.

Về một mặt khác, lời dạy của Chúa Giê-su là chú trọng về thái độ trong tâm linh, chứ không phải chỉ chú trọng về hành động bên ngoài mà thôi. Tại vì sự kiên ăn là để bày tỏ sự tự hạ mình xuống trước mặt Chúa Trời, cho nên điểm quan trọng là chúng ta phải luôn luôn tự hạ mình xuống trước mặt Ngài, vâng phục lời dạy của Ngài.

Ê-sai 58:6 – 12 ⁶ Sự kiên ăn mà ta chọn lựa, há chẳng phải là tháo xiềng hung ác, mở trói của ách, thả cho kẻ bị áp bức được tự do, bẻ gãy mọi ách, hay sao? ⁷ Há chẳng phải là chia bánh cho kẻ đói, đem những kẻ nghèo khổ không nhà cửa về nhà mình, khi thấy kẻ trần truồng thì mặc cho, và không tránh mặt những người ruột thịt của mình, hay sao? ⁸ Bấy giờ sự sáng người sẽ tỏa ra như rạng đông, người sẽ được bình phục nhanh chóng; và sự công nghĩa của người sẽ đi trước mặt người, vinh diệu của Gia-vê sẽ gìn giữ sau người. ⁹ Bấy giờ người cầu xin, Gia-vê sẽ đáp; người kêu cầu, Ngài sẽ nói rằng: “Có ta đây!” Nếu người cất bỏ cái ách khỏi giữa người, không chỉ tay và không nói lời độc ác, ¹⁰ nếu người hiến mình cho kẻ đói, và thỏa mãn khao khát của kẻ khốn cùng, thì ánh sáng người sẽ tỏa ra nơi tối tăm, và sự u ám của người sẽ như giữa trưa. ¹¹ Gia-vê sẽ luôn luôn dắt đưa người, thỏa mãn khao khát của người ở giữa nơi khô hạn, làm cho xương cốt người cứng mạnh, người sẽ như vườn được tưới nước, như nước suối chẳng hề khô vậy. ¹² Những người ra từ người sẽ xây dựng lại những nơi đổ nát cổ xưa; người sẽ lập lại các nền móng của nhiều đời trước. Người sẽ được xưng là là kẻ sửa chữa sự đổ vỡ, và là kẻ tu bổ đường phố cho người ở.

Đoạn Kinh Thánh này nói rằng sự kiên ăn mà Chúa Trời chọn lựa là những việc làm công nghĩa và thương xót cho kẻ nghèo khổ. Hay nói một cách khác, một cuộc sống công nghĩa và lòng thương xót cho kẻ nghèo khổ chính là sự kiên ăn chân chính.